গুৰশৰম সিং বনাম পঞ্জাৱ ৰাজ্য

ছেপ্টেম্বৰ ১০, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ এম. কে. মুখাৰ্জী আৰু ন্যায়াধীশ এছ. পি. কুৰ্দুকাৰ]

ভাৰতীয় দণ্ডবিধি, ১৮৬০ : ধাৰা ৩৮৭, ৩৯০ আৰু ৩৯২- আচামীয়ে ভুক্তভোগীক মৃত্যুৰ ভাবুকি দি ধন দাবী কৰিছিল- বিচাৰ আদালতে অভিযুক্তক ধাৰা ৩৮৭ আৰু ৩৯২ দুয়োটাৰে অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰে- আপীলত কোৱা হৈছিল যে এজন ব্যক্তিক দুয়োটা অপৰাধৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি, পিছৰটো অপৰাধ পূৰ্বৰটোৰ বৰ্ধিত ৰূপ- অপৰাধীয়ে তেতিয়া আৰু তাতেই মানুহজনক টকা বিতৰণ কৰিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰিব লাগিছিল- অন্যথা ভাবুকি দি ধন দাবী কৰাটো প্ৰমাণিত নহ'ল- ধাৰা ৩৮৭-ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত হোৱাটো বাহাল ৰখা হৈছে আৰু ধাৰা ৩৯২-ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত হোৱাটো বাতিল কৰা হৈছে।

সন্ত্ৰাসবাদী আৰু বিঘ্নিতকাৰী কাৰ্যকলাপ (প্ৰতিৰোধ) আইন, ১৯৮৭: ধাৰা ৩- শাস্তি আৰু দোষী সাব্যস্তকৰণ বজাই ৰখা হৈছে।

আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৮৭ আৰু ৩৯২-ৰ অধীনত গোচৰ চলোৱা হৈছিল। ইয়াৰ পূৰ্বে আপীলকাৰীজন ভুক্তভোগীৰ প্ৰতিবেশী আছিল। তেওঁ ভুক্তভোগীগৰাকীক সন্ত্ৰাসবাদী কাৰ্যকলাপৰ বাবে পুঁজি যোগান ধৰাৰ বাবে ২ লাখ টকা পৰিশোধ কৰিবলৈ পত্ৰ লিখিছিল অন্যথা ভয়ানক পৰিণামৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব। ইফালে আপীলকাৰীজন আন কোনো এলেকালৈ স্থানান্তৰিত হৈছিল। পিছত, ভুক্তভোগীয়ে পৰিমাণটো বুজাবুজি কৰিবলৈ আপীলকাৰীজনক লগ পাইছিল আৰু আপীলকাৰীৰ সৈতে ৰিভলভাৰ ধাৰণ কৰা এজন ব্যক্তিয়ে তেওঁক মৃত্যুৰ ভয় দেখাইছিল আৰু পৰিমাণটো পৰিশোধ কৰিবলৈ কৈছিল। অৱশেষত দৰদাম কৰা হৈছিল আৰু বিচৰা পৰিমাণ ৭০,০০০ টকালৈ হ্ৰাস কৰা হৈছিল। কিন্তু ভুক্তভোগীয়ে মাত্ৰ ৫০ হাজাৰ টকা পৰিশোধ কৰিছিল।

আপীলকাৰীজনৰ বিৰুদ্ধে এটা গোচৰ ৰুজু কৰা হৈছিল আৰু তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছিল। আপীলকাৰীয়ে দিয়া তথ্য অনুসৰি তেওঁৰ চৌহদৰ পৰা কাগজী মুদ্ৰাৰ দুটা বাণ্ডিল উদ্ধাৰ কৰা হয়। পৰৱৰ্তী সময়ত, তেওঁক কেৱল ভাবুকি দি ধন দাবী কৰাৰ বাবেই নহয়, ডকাইতি কৰাৰ বাবেও দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছিল আৰু শাস্তি প্ৰদান কৰা হৈছিল। সেয়েহে এই আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল।

আপীলকাৰীয়ে দাবী কৰিছিল যে তেওঁক এই গোচৰত মিছাকৈ জড়িত কৰা হৈছিল, কিয়নো তেওঁ আগতে ভুক্তভোগী আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ মাজত হোৱা কাজিয়াত হস্তক্ষেপ কৰিছিল। তেওঁৰ ওপৰোক্ত প্ৰতিৰক্ষাৰ সমৰ্থনত আপীলকাৰীয়ে ডি .ডব্লিউ.১-ক পৰীক্ষা কৰিছিল।

আংশিকভাৱে আবেদনৰ অনুমতি দি এই আদালতে-

ৰায় প্ৰদান কৰিছিল যে : ১. আপীলকাৰীৰ পৰা মুদ্ৰা নোট পুনৰুদ্ধাৰৰ ভিত্তিত বিচাৰৰ গোচৰটো নিৰ্ণায়কভাৱে প্ৰমাণিত হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি, কিন্তু আপীলকাৰীয়ে প্ৰকাশ কৰা বিবৃতি অনুসৰি আৰু ইয়াৰ পুনৰুদ্ধাৰে ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্যক যথেষ্ট পৰিমাণে সমৰ্থন কৰে।

২. ডি.ডব্লিউ. নং ১-ৰ প্ৰমাণৰ সন্দৰ্ভত আপীলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী আৰু তেওঁৰ পত্নীক তেওঁলোকৰ ঘৰত কাজিয়া কৰি থকা দেখা পোৱাৰ কোনো সুযোগ নাছিল কাৰণ আপীলকাৰীয়ে সেই সময়ত নিজৰ বাসস্থান তেওঁলোকৰ এলেকাৰ পৰা স্থানান্তৰ কৰিছিল আৰু ফলস্বৰূপে তাত তেওঁৰ হস্তক্ষেপৰ প্ৰশ্নটো উত্থাপন হ'ব নালাগিছিল। গতিকে ডি.ডব্লিউ. নং ১-ৰ দ্বাৰা দিয়া প্ৰতিৰক্ষা সংস্কৰণটো অসত্য আছিল।

৩.১. মনোনীত আদালতে আপীলকাৰীক ধাৰা ৩৮৭ আৰু ধাৰা ৩৯২ দুয়োটা অপৰাধৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰাটো ন্যায্য নাছিল কিয়নো পিছৰটো অপৰাধৰ প্ৰথমটোৰ এক বৰ্ধিত ৰূপ আছিল।

৩.২. এই গোচৰটোত ভুক্তভোগীক তৎক্ষণাত মৃত্যুৰ ভাবুকি দিয়া দিনটোত নহয়, বৰঞ্চ কেইদিনমানৰ পিছত ধনখিনি দিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰা হৈছিল। গতিকে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৯০ৰ অৰ্থৰ ভিতৰত তেওঁক ডকাইতি কৰা বুলি ক'ব নোৱাৰি, কাৰণ এই অপৰাধৰ এটা

উপাদান হ'ল অপৰাধীয়ে "সেই সময়ত আৰু তাতেই ভয়ত ৰখা ব্যক্তিজনক দাবী কৰা বস্তুটো গতাই দিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰে।" ডকাইতি কৰাৰ অপৰাধত আপীলকাৰীক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩৯২ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰাটো বাতিল কৰা হৈছে। ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৮৭ আৰু টাডাৰ ৩ নং ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰি শাস্তি প্ৰদান কৰাটো বাহাল ৰখা হৈছে।

ফৌজদাৰী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ফৌজদাৰী আপীল নং ৫১৯/১৯৯৩।

সত্ৰ গোচৰ নং: ১৯৩/১৯৯১-ত অমৃতসৰৰ মনোনীত আদালত, অতিৰিক্ত ন্যায়াধীশৰ ১২.৬.৯৩ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা কৰা আপীল।

আপীলকাৰীৰ হৈ আৰ. এচ. সোধী।

প্ৰতিপক্ষৰ হৈ আৰ. এছ. চুৰিৰ হৈ আৰ. এছ. যাদৱ।

আদালতৰ ৰায়দান প্ৰদান কৰিছিল-

ন্যায়াধীশ এম. কে. মুখাৰ্জী. ১৯৯৩ চনৰ ১২ জুন তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ দ্বাৰা অমৃতসৰৰ মনোনীত আদালত, অতিৰিক্ত ন্যায়াধীশে আপীলকাৰীক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৮৭ আৰু ৩৯২-ৰ অধীনত আৰু সন্ত্ৰাসবাদী আৰু বিঘ্নিতকাৰী কাৰ্যকলাপ (প্ৰতিৰোধ) আইন, ১৯৮৭ (চমুকৈ 'টাডা')ৰ ধাৰা ৩-ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি শাস্তি প্ৰদান কৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা ক্ষুব্ধ হৈ আপীলকাৰীয়ে টাডাৰ ধাৰা ১৯-ৰ অধীনত এই আবেদনক অগ্ৰাধিকাৰ দিছিল।

বিচাৰৰ গোচৰটো তলত দিয়া ধৰণৰ:

২(এ), নিৰ্মল সিঙে ৰূপৰ অলংকাৰৰ ব্যৱসায় কৰে আৰু তেওঁ পত্নী কুলদীপ কৌৰৰ সৈতে অমৃতসৰৰ তেজ নগৰৰ ১ নং গলিত বাস কৰে। পূৰ্বতে আপীলকাৰীজন একেটা এলেকাৰ বাসিন্দা আছিল আৰু নিৰ্মল সিঙৰ পৰিচিত আছিল। ১৯৯০ চনৰ জুন মাহৰ আশে-পাশে আপীলকাৰীৰ পৰা সন্ত্ৰাসবাদীসকলৰ বাবে অস্ত্ৰ ক্ৰয়ৰ বাবে ২ লাখ টকা দাবী কৰি নিৰ্মল সিঙে এখন পত্ৰ লাভ কৰে আৰু ভাবুকি দিয়ে যে যদি ধন পৰিশোধ নকৰে তেন্তে তেওঁ (নিৰ্মল সিঙে) ভয়ানক পৰিণামৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব। নিৰ্মল সিঙে এই দাবীক লৈ পত্নীৰ সৈতে কথা পাতিছিল

আৰু তেতিয়ালৈকে গলি বাঘৱালীলৈ স্থানান্তৰিত হৈ ঘেঁহুৰ ভুচিৰ গুদাম চলাই থকা আপীলকাৰীজনক লগ কৰিবলৈ গৈছিল। আপীলকাৰীজনে তেওঁৰ পৰা চিঠিখন কাঢ়ি লৈছিল আৰু কৈছিল যে তেওঁ যি গোটৰ অনুৰোধত সেই চিঠিখন লিখিছিল, সেই গোটৰ সদস্যসকলক লগ কৰিব। কিছুদিন পিছত আপীলকাৰীয়ে নিৰ্মল সিঙৰ ঘৰলৈ আহি তেওঁৰ চিঠিৰ হিচাপত দিবলগীয়া ধনৰাশিৰ পৰিমাণটো নিষ্পত্তি কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত যাবলৈ কয়। আপীলকাৰীৰ লগতে নিৰ্মল সিং যেতিয়া গুদামলৈ গৈছিল তেতিয়া তেওঁ হাতত ৰিভলভাৰ লৈ বহি থকা এজন লোকক পাইছিল। সেই ব্যক্তিজনে নিৰ্মল সিঙক মৃত্যুৰ ভাবুকি দি সুধিছিল যে, তেওঁ দাবী কৰা পৰিমাণটো পৰিশোধ কৰিবলৈ তেওঁ প্ৰস্তুত নেকি। দাবী কৰা পৰিমাণটো পৰিশোধ কৰিবলৈ অক্ষম হোৱাৰ বাবে, এক দৰদাম কৰা হৈছিল য'ত নিৰ্মল সিঙে তিনি দিনৰ ভিতৰত আপীলকাৰীক ৭০,০০০ টকা পৰিশোধ কৰিব লাগিছিল। নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত নিৰ্মল সিঙে মাত্ৰ ৫০ হাজাৰ টকা সংগ্ৰহ কৰিব পাৰিছিল; আৰু সেই অনুসৰি পলিথিনৰ মোনা এখনত মেৰিয়াই থোৱা নোটবোৰ লৈ আৰু মনোহৰ সিঙৰ সৈতে নিৰ্মল সিঙে আপীলকাৰীৰ গুদামলৈ গৈ সেইটো তেওঁৰ হাতত গতাই দিছিল আৰু দুমাহৰ ভিতৰত বাকী থকা ২০ হাজাৰ টকা পৰিশোধ কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল। আপীলকাৰীয়ে তেওঁক কৈছিল যে যদি তেওঁ বিষয়টো আৰক্ষীক জনায় তেন্তে তেওঁক হত্যা কৰা হ'ব। যদিও এনেদৰে প্ৰদান কৰা ভাবুকিৰ বাবে নিৰ্মল সিঙে ধন দাবী কৰাৰ সন্দৰ্ভত আৰক্ষীৰ ওচৰত কোনো অভিযোগ দাখিল কৰা নাছিল, অমৃতসৰৰ আৰক্ষী পৰিদৰ্শক (অপাৰেচন) গুৰমিত চান্দে ১৯৯০ চনৰ ১ আগষ্টত সেই তথ্য লাভ কৰিছিল আৰু সেই ভিত্তিত আপীলকাৰী আৰু বলবিন্দৰ সিঙ নামৰ এজনৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ ৰুজু কৰিছিল।

(বি) গোচৰটো পঞ্জীয়ন কৰাৰ পিছত গুৰমিত চান্দে তদন্ত হাতত লৈ ১৯৯০ চনৰ ২ আগষ্টত আপীলকাৰীৰ ঘৰত তালাচী চলাই তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে। জেৰাত তেওঁ এটা বিবৃতি দিছিল যে তেওঁ তেওঁৰ গুদামত ঘেঁহুৰ ভুচিৰ তলত ২০ হাজাৰ টকাৰ মুদ্ৰা নোটৰ এটা বাণ্ডিল লুকুৱাই ৰাখিছিল; আৰু তাৰ পিছত দুটা বাণ্ডিল মুদ্ৰা নোট উদ্ধাৰ কৰা হৈছিল, প্ৰত্যেকতে ১০ হাজাৰ টকা আছিল। গুৰমিত চান্দে আৰক্ষী দলৰ সৈতে যোৱা মনোহৰ সিঙৰ (পি.ডব্লিউ -২) উপস্থিতিত মুদ্ৰা নোটৰ সেই বাণ্ডিলবোৰ জব্দ কৰিছিল। তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত তেওঁ আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগনামা দাখিল কৰে।

৩. এই গোচৰটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ বিচাৰ বিভাগে পাঁচজন সাক্ষী পৰীক্ষা কৰিছিল, যিসকল আছিল- কুলদীপ কৌৰ (পি.ডব্লিউ ১), মনোহৰ সিং (পি.ডব্লিউ ২), নিৰ্মল সিং (পি.ডব্লিউ ৩), পৰিদৰ্শক গুৰমিত চান্দ (পি.ডব্লিউ ৪) আৰু পৰিদৰ্শক ৰতন লাল (পি.ডব্লিউ ৫)। তেওঁলোকৰ ভিতৰত নিৰ্মল সিঙৰ পত্নী পি. ডব্লিউ নং ১-য়ে গোচৰটো সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থন কৰা নাছিল আৰু মনোহৰ সিঙে (পি ডব্লিউ নং ২) একেবাৰে সমৰ্থন কৰা নাছিল, যাৰ বাবে তেওঁলোক দুয়োকে বিৰোধী সাক্ষী হিচাপে ঘোষণা কৰা হৈছিল।

৪. ইয়াৰ পূৰ্বে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত অভিযোগত নিজকে দোষমুক্ত বুলি স্বীকাৰ কৰি বিচাৰৰ সন্মুখীন হ'বলৈ দাবী কৰা আপীলকাৰীয়ে ফৌজদাৰী কাৰ্য্যবিধি আইনৰ ৩১৩ ধাৰাৰ অধীনত কৰা সোধপোছত এই গোচৰটো উত্থাপন কৰিছিল যে নিৰ্মল সিং এজন অভ্যাসগত মদ্যপায়ী আছিল আৰু সঘনাই তেওঁৰ পত্নীক মাৰপিট কৰিছিল। গ্ৰেপ্তাৰৰ কেইদিনমান আগতে নিৰ্মল সিঙে সুৰাসক্ত অৱস্থাত পত্নীক প্ৰহাৰ কৰিছিল আৰু তেওঁ (আপীলকাৰী) নিৰ্মল সিঙৰ পত্নীক বচাবলৈ হস্তক্ষেপ কৰিছিল। এই বিষয়ত তেওঁৰ নিৰ্মল সিং আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ সৈতে কাজিয়া হৈছিল যাৰ ফলত তেওঁলোক আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল। তেওঁলোকৰ পাৰিবাৰিক কাম-কাজত তেওঁৰ এনে হস্তক্ষেপত ক্ষুন্ন হৈ নিৰ্মল সিং আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে এজন অৱসৰপ্ৰাপ্ত আৰক্ষী বিষয়াৰ সহায়ত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছাকৈ গোচৰ পঞ্জীয়ন কৰিছিল। তেওঁৰ ওপৰোক্ত প্ৰতিৰক্ষাৰ সমৰ্থনত আপীলকাৰীয়ে সুৰিন্দৰ সিঙক (ডি. ডব্লিউ নং ১) পৰীক্ষা কৰিছিল।

৫. বিবাদিত ৰায়দানটো পঢ়ি আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে বিচাৰ ন্যায়াধীশে নথিত থকা সেই সমগ্ৰ প্ৰমাণৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছে আৰু প্ৰতিৰক্ষাৰ গোচৰতকৈ বিচাৰৰ গোচৰটোক অগ্ৰাধিকাৰ দি গ্ৰহণ কৰাৰ বিশদ কাৰণ দিছে।

৬. আমি পক্ষসমূহৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাসকলক দীঘলীয়াকৈ শুনিছো আৰু নথিত থকা সমগ্ৰ প্ৰমাণসমূহৰ মাজেৰে গৈছো। নিৰ্মল সিঙৰ প্ৰমাণৰ পৰা আমি দেখিছোঁ যে তেওঁ আগতে বিতংভাৱে গোচৰটো পুনৰ প্ৰস্তুত কৰিছিল আৰু যদিও তেওঁক দীঘলীয়াকৈ পুনৰ পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, প্ৰতিৰক্ষা পক্ষই তেওঁক কোনো ধৰণে বদনাম কৰাত সফল হ'ব নোৱাৰিলে। যদিও কুলদীপ কৌৰ (পি ডব্লিউ নং ১) বিৰোধী হৈ পৰিছিল, তেওঁ আংশিকভাৱে বিচাৰ গোচৰটোক সমৰ্থন কৰিছিল আৰু তেওঁৰ স্বামীৰ প্ৰমাণক সমৰ্থন কৰিছিল যেতিয়া তেওঁ কৈছিল যে তেওঁ তেওঁৰ স্বামীক বিচলিত হোৱা দেখিছিল আৰু ইয়াৰ কাৰণ সোধাত, তেওঁ প্ৰকাশ কৰিছিল যে তেওঁ তেওঁৰ পৰা ধন দাবী কৰা এখন পত্ৰ পাইছিল। তেওঁ অৱশ্যে এইটো উল্লেখ কৰা নাছিল যে তেওঁৰ স্বামীয়ে তেওঁক দাবী কৰা ব্যক্তিজনৰ নাম কৈছিল কিন্তু পিছত তেওঁ সাক্ষ্য দিছিল যে গুৰশৰণ সিং (আপীলকাৰী) তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ আহিছিল আৰু তেওঁৰ স্বামীয়ে আপীলকাৰীৰ সৈতে

কথা পাতিছিল। বিচাৰপক্ষৰ দ্বাৰা জেৰা কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ স্বামীয়ে তেওঁক কৈছিল যে তেওঁ আপীলকাৰীক মুক্তিপণ দিছিল।

৭. ২০,০০০ টকাৰ আৰোপিত পুনৰুদ্ধাৰ প্ৰমাণ কৰিবলৈ, তেওঁৰ গুদামৰ পৰা আপীলকাৰীক পৰিশোধ কৰা ৫০,০০০ টকাৰ ভিতৰত অভিযুক্ত পক্ষই দুয়োজন আৰক্ষী পৰিদৰ্শকৰ প্ৰমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল কিয়নো মনোহৰ সিঙে, যি পুনৰুদ্ধাৰ মেমোৰ স্বাক্ষৰকাৰী আছিল, বিৰোধী সাক্ষ্য দিছিল। ওপৰৰ দুজন সাক্ষীৰ মৌখিক সাক্ষ্যৰ লগতে আপীলকাৰীৰ প্ৰকাশৰ বিবৃতি (এক্সট. পি. ডি.) আৰু সেই অনুসৰি মুদ্ৰা নোট (এক্সট. পি. ই.) পুনৰুদ্ধাৰৰ সন্দৰ্ভত তেওঁলোকে প্ৰস্তুত কৰা সমসাময়িক নথি-পত্ৰসমূহে অভিযুক্তৰ গোচৰটোক সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থন কৰে আৰু আমি তেওঁলোকৰ প্ৰমাণক অবিশ্বাস কৰাৰ কোনো কাৰণ বিচাৰি নাপাওঁ। এইটো অৱশ্যে সঁচা যে নিৰ্মল সিঙে আপীলকাৰীক হস্তান্তৰ কৰা নোটবোৰৰ সৈতে সংযোগ কৰিবলৈ সেই মুদ্ৰা নোটবোৰত কোনো ধৰণৰ চিনাক্তকৰণৰ চিহ্ন নথকাত গোচৰটো কেৱল ওপৰোক্ত পুনৰুদ্ধাৰৰ ভিত্তিত নিৰ্ণায়কভাৱে প্ৰমাণিত হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি, কিন্তু আপীলকাৰীয়ে দিয়া প্ৰকাশৰ বিবৃতি আৰু সেই অনুসৰি পুনৰুদ্ধাৰে নিৰ্মল সিঙৰ সাক্ষ্যক যথেষ্ট পৰিমাণে সমৰ্থন কৰে।

৮. এতিয়া প্ৰতিৰক্ষা গোচৰ আৰু ইয়াৰ সমৰ্থনত সুৰিন্দৰ সিঙৰ প্ৰমাণলৈ আহি আমি কুলদীপ কৌৰৰ অবিতৰ্কিত প্ৰমাণৰ পৰা দেখিবলৈ পাওঁ যে সেই সময়ত আপীলকাৰীয়ে তেওঁলোকৰ এলেকাৰ পৰা নিজৰ বাসস্থান স্থানান্তৰ কৰিছিল আৰু ৰেকৰ্ডত থকা আন প্ৰমাণে দেখুৱায় যে তেতিয়া তেওঁ গলী বাঘৱালীৰ বাসিন্দা আছিল। সেয়েহে আপীলকাৰীয়ে নিৰ্মল সিং আৰু তেওঁৰ পত্নীক তেওঁলোকৰ ঘৰত কাজিয়া কৰি থকা দেখা পোৱাৰ কোনো সুযোগ নাছিল আৰু ফলস্বৰূপে তাত তেওঁৰ হস্তক্ষেপৰ প্ৰশ্নটো উত্থাপন হ'ব নালাগিছিল। সেয়েহে এইটো ধৰিব লাগিব যে ডি. ডব্লিউ. নং ১-ৰ দ্বাৰা দিয়া প্ৰতিৰক্ষা কাহিনীটো অসত্য।

৯. ওপৰৰ আলোচনাৰ বাবে আমাৰ মতে বিচাৰ ন্যায়াধীশে এই সিদ্ধান্ত লোৱাটো সম্পূৰ্ণৰূপে ন্যায্য আছিল যে অভিযুক্ত পক্ষই নিজৰ গোচৰ প্ৰমাণ কৰাত সফল হৈছিল। বিচাৰ ন্যায়াধীশে অৱশ্যে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৮৭ আৰু ধাৰা ৩৯২ দুয়োটাৰে অধীনত আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰাটো ন্যায্য নাছিল, কিয়নো ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৯০ ত উল্লেখ আছে যে সকলো ডকাইতিতে হয় চুৰি বা ভাবুকি দি ধন দাবী কৰা হয়; আৰু ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যে এজন ব্যক্তিক ভাবুকি দি ধন দাবী কৰা আৰু ডকাইতি দুয়োটাৰে বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি, যিটো বিশেষভাৱে প্ৰথমটোৰ এটা বৰ্ধিত ৰূপ। এই গোচৰটোৰ ক্ষেত্ৰতো নিৰ্মল সিঙক মৃত্যুৰ ভাবুকি দিয়া দিনটোত ধনখিনি দিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰা হোৱা নাছিল বৰঞ্চ কেইদিনমানৰ

পিছতহে ধনখিনি দিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰা হৈছিল, তেওঁ ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৯০-ৰ অৰ্থৰ ভিতৰত 'ডকাইতি' কৰিছে বুলি ক'ব নোৱাৰি, কাৰণ এই অপৰাধৰ এটা উপাদান হ'ল অপৰাধীয়ে "ব্যক্তিজনক ভয়ত ৰাখে আৰু (বাখ্যা দাঙি ধৰা হৈছে) বিচৰা বস্তুটো গতাই দিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰে"। ফলস্বৰূপে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৯২-ৰ অধীনত ডকাইতি কৰাৰ অপৰাধত আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাটো বাতিল কৰিব লাগিব।

১০. পূৰ্বৰ আলোচনাৰ বাবে আমি ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৮৭ আৰু টাডাৰ ধাৰা ৩-ৰ অধীনত আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত আৰু শাস্তি বজাই ৰাখিছো যদিও ইণ্ডিয়ান পেনাল ক'ডৰ ধাৰা ৩৯২-ৰ অধীনত তেওঁৰ দোষী সাব্যস্ত আৰু শাস্তি বাতিল কৰিছো।

এইদৰে আবেদন নিষ্পত্তি কৰা হয়।

এছ. এছ. আপীল নিষ্পত্তি কৰা হৈছে।

অনুবাদক: মৃদুল হাজৰিকা, কনিষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়।

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হব।”